

цілеспрямований. Тепер Ігор Мриглод — член-кореспондент НАН України і директор інституту. Його заступники — Тарас Брик і Микола Пацаган, учений секретар — Роман Мельник.

Інститут співпрацює з ученими Франції, Росії, США, Німеччини, Японії, Канади, Польщі та інших держав, видає журнал з

високим міжнародним індексом цитування публікацій. Ми можемо із задоволенням говорити, що М.М. Боголюбов був би радий з того, що свого часу в 1969 році створив у Львові відділ статистичної теорії конденсованих станів Київського інституту теоретичної фізики. Ми виправдали його сподівання.

М.М. БОГОЛЮБОВ, академік РАН

Суботнім днем Боголюбівської конференції було втілено чудову ідею відвідин села Великої Кручі. Це для мене рідна земля, адже у Великій Кручі я зробив свої перші кроки і сказав перші слова, у яких Микола Миколайович почув замість «Отца и Сына и Святаго Духа» дитяче «вата семі тахамі». І це так на нього вплинуло, що мовна тема стала головною в нашому подальшому спілкуванні, а через певний час він привів мене в Ленінградський державний університет на філологічний факультет, який я закінчив у 1941 році. Після війни я знову повернувся в університет, де й сьогодні читаю лекції.

Ми відвідали Пирятин, де зустрілися з викладачами, учнями і студентами (тут є відділення Європейського університету). З цієї подорожі я привіз корисну і багату на довідковий матеріал книгу «Пирятинщина». Вона мені дуже сподобалася, особливо її початкові слова: «Із сивої давнини поміж завітчаних запашних луків, зелених дібров і солов'їних гаїв тихо в'ється срібляною стрічкою замріяний Удаль».

Саме на річці Удалі, на якій розташоване село Велика Круча, стався випадок, коли я впав у воду, а брат урятував мене, витягнувши за сорочку. Сьогодні вважаю, що це був благословенний знак, свого роду йор-

данське купання святе, яке й дає мені зараз можливість бути тут і відзначати з усіма славне сторіччя мого старшого брата.

Я тут сьогодні з двома синами, котрі, звичайно, чули від мене і про Велику Кручу, і про Пирятин і сьогодні солідарні зі мною в тому, що для нас ці відвідини мали дуже велике значення. Село Велика Круча справляє прекрасне враження, багато в чому завдяки діяльності вмілого, розумного й освіченого сільського голови Івана Федоровича Близнюка: усі насадження помічені там за каталогом, написаним латиною, милують око поливні газони, збереглися угіддя для полювання і є місце для проведення семінарських занять. Великокручанська школа, про яку згадують, коли розповідають про ранні роки Миколи Миколайовича, зараз готується до того, щоб перейти на 12-річну систему. Проте стан школи, мушу про це сказати, вимагає, щоб нею опікувались.

У день нашої поїздки було освячено знак, на якому зобразять інтеграл, суму, квадратний корінь, тобто символи наук, яким присвятив своє життя Микола Миколайович. Я тоді пожартував, що появу подібного пам'ятника ймовірніше було б очікувати в Брюсселі, але він височітиме саме у Великій Кручі.